

at jeg hermed har svaret paa to Spørgsmaal. Næmlig Spørgsmaalet om, hvorfor man fremsætter dette Forslag, idet det ligefrem er Forudsætningen i den nævnte Lov, at der fra Statens Side vil blive stillet Forslag om en Bane. Det er det ene Spørgsmaal, der er besvaret derved. Jeg er altsaa ganske enig med den ærede Taler i, at der er en Slags Løsteparagraf i den tidligere nævnte Lov, og at det i Henhold til denne maatte forventes, at der fra Statens Side kom Forslag om et saadant Baneanlæg. I det andet Ting har man ment, at man stod frit over for et saadant Lovforslag. Det nægter jeg selvfølgelig ikke, at Rigsdagen kan staa frit, kan føle sig mindre bundet end Regeringen ved en tidligere Lov, men hvad Regeringen angaar, er det mig klart, at man maatte fremsætte et saadant Lovforslag. Den første Del af den citerede Paragraf vil ogsaa give Forklaringen af, hvorfor Landstinget har fassat 3 pCt. som den pligtige Forpagtningsafgift, idet Modellen ligefrem er tagen fra Loven om Ringe—Jaaborgbanen, hvor den er 3 pCt. Deraf følger naturligvis ikke, at man med Visshed kan sige: Saaledes maa det være, og det vil ogsaa være det høje Ting bekendt, at i Regeringsforslaget er Forpagtningsafgiften søgt ornudet noget anderledes. Hvorledes den endelig vil blive, maa altsaa bero paa Forhandlingen mellem Tingene. Jeg har villet stille dette i Spidsen, for at det skal ligge klart for, hvorledes Sagen er opfattet fra Regeringens Side, og hvad Grunden er til, at det er fremjat, og hvorfor det er forklarligt, at Landstinget har behandlet Lovforslaget saaledes, at det er kommet til, at der skal svares 3 pCt., idet det i sin Tid af hele Rigsdagen blev fikseret over for Jærnbaneanlægget fra Ringe til Jaaborg. Om det derfor er rigtigt at gøre det i dette Tilfælde, skal jeg lade staa hen, det er jo et Spørgsmaal, der nærmere kan komme til Overvejelse. Naar jeg har henvist til denne Lov, der bevilger en Bane fra Jaaborg til Ringe og siger, at de Vilkaar, ere dem, der kunne forventes paa denne Lov, tillader jeg mig at mene, at jeg helt igennem kan henvise til denne Lov og sige, at de Vilkaar, der ere satte med Hensyn til Ringe—Jaaborgbanen, ogsaa maa forventes satte for Ringe—Nyborgbanen. Det gælder Tilfældet, som det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) nævnte. Det ærede Medlem vil se, at man har sat Tilfældenes Størrelse ganske som i den tidligere Lov. Derfor kan man jo godt forhandle dette Spørgsmaal, men det ærede Medlem vil vist erkende, at fra Regeringens Side har man set konsekvent

not, idet man har optaget væsentlig samme Bestemmelser som i den tidligere Lov. For Forpagtningsafgiftens Vedkommende har jeg i Nar stillet et andet Forslag. Grunden, hvorfor jeg gjorde dette, er, at Landstinget under Behandlingen i Fjor forlangte at faa at vide, om der ogsaa var Sikkerhed for, at det hidsynst Jærnbanelsskab vilde overtage Driften af denne Bane. Derfor blev der forhandlet med Selstabet derom, og det som jeg tillod mig at foreslaa i Lovforslaget, altsaa 2 pCt. sikkert, og det, som var over 2 pCt. med $\frac{2}{3}$ til Staten og $\frac{1}{3}$ til Selstabet, var det, jeg var sikker paa at kunne sætte igennem over for Selstabet. Om det, der nu er kommet til at staa efter Landstingets Behandling, kan gennemføres, er naturligvis noget, som jeg aldeles ikke kan vide noget bestemt om. Det er ganske klart, at der der maa optages Forhandlinger med Selstabet, for saa vidt man ønsker at gaa denne Vej.

Det ærede Medlem for Nakstov (Hammerich) vilde tillægge denne Bane en større Betydning, end jeg i hvert Tilfælde i dette Øjeblik tør gaa ind paa, nemlig som en Bane, der for den større Trafik, Mellemtrafikken, over Thyen særlig til Sønderjylland, skulde faa stor Betydning. Det er jo tænkeligt, at den kan faa en saadan Betydning, det kan jeg ikke sige i dette Øjeblik; det haster jo heller ikke med at tage Stilling i den Retning. Hvis Banen bliver anlagt og skulde udvikle sig, kan man jo træffe de fornødne Foranstaltninger og gaa til at lade den blive en Statsbane. Det vil man altid kunne forbeholde sig, hvis det maatte vise sig nyttigt og hensigtsmæssigt. Det tvivler jeg i øvrigt paa. Jeg tror, man gør bedst i at se paa denne Bane som en lokal Bane eller væsentlig lokal Bane. Jeg tror ikke, man skal vente i vort lille Land at kunne faa godt igennem med sine Befordringsmidler, naar man vil have alt for mange internationale Linier. — vi have allerede adskillige — og derfor tror jeg, at den Bane, her er Tale om, og adskillige andre, der vil blive Tale om, for saa vidt de have mere end lokal Betydning, dog foreløbig maa betragtes som Forbindelsesled mellem vore Landsdele og ikke tillægges altsor stor Betydning i andre Retninger.

Brocthuus-Schaft: Som Behoer af Svendborg Amt kan jeg kun være Indenrigsministeren taknemlig, fordi han har fremsat dette Lovforslag, som jo berører en Jærnbane, der alene gaar igennem Svendborg Amt, men jeg kan ikke nægte, at jeg havde haabet, at de Betingelser, der vare stillede for at faa denne Jærnbane, ikke